

Norrvidinge kyrka

Lunds stift

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

KRISTINA SIMONSSON, 2015-03-27-FHK

jais
arkitekter
—

Svenska kyrkan
LUNDS STIFT

Norrvidinge kyrka

Svalövbygdens pastorat, Rönnebergs kontrakt, Lunds stift
Norrvidinge socken, Svalöv Norrvidinge 25:1-Husnr 1, Svalöv kommun, Skåne län,
Skåne

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Norrvidinge ligger mellan Kävlinge och Teckomatorp i ett öppet något kuperat jordbrukslandskap med Saxån i närheten. Området har varit bebott sedan stenåldern och det är tätt med fornlämningar. Saxån har haft stor betydelse för bebyggelsens framväxt. Namnet Norrvidinge anses som förvikingatida och bebyggelsen kan ha etablerats under järnåldern.

Den medeltida byn hade förmodligen samma läge som dagens by.

1852 ödelade en brand hela Norrvidinge by. Endast kyrkan, klockstapeln och ett hus klarade sig från lågorna. Byn byggdes upp igen, med bibehållen gatustruktur, med gatehus medan gårdarna flyttades ut.

1886 byggdes järnväg mellan Billesholm och Malmö och en station byggdes 1912 nordväst om kyrkan. Norrvidinge utvecklades dock inte så kraftigt som t ex Teckomatorp stationssamhälle.

Idag finns bland annat gamla gatehus liksom en prästgård, en skola från 1897 och en före detta sparbank i byn, förutom gårdar i landskapet.

Kyrkan ligger inom fornlämning Norrvidinge 14:1 som motsvarar gamla bytomten före utskiftningen och även i stort motsvarar dagens utbredning av byn. Norrvidinge ligger inom riksintresse M32 för kulturmiljövården, vilket motiveras med odlingslandskapet runt Saxån, fornlämningsmiljöer, gårds- och bymiljöer, samt kyrkbyn.

Byn och bygatan ligger norr om kyrkogården, väg 108 går längs östsidan, för övrigt omgärdas kyrkogården av jordbruksmark och spridda gårdar. Före detta prästgården ligger söder om kyrkogården.

Kyrkobyggnaden

En stavkyrka av trä daterad till cirka 1060 har funnits på platsen. Lämningar från stavkyrkan hittades inmurade i kyrkan vid en arkeologisk utgrävning 1952. Kanske byggdes stavkyrkan på en äldre hednisk kultplats eftersom många fornlämningar visar på bebyggelse från förkristen tid. Den befintliga stenkyrkan uppfördes under 1100-

talet med långhus med kor och absid.

På 1200-talet tillkom korvalvet och i absiden målades kalkmålningar, kanske byggdes absiden först nu. Korvalvet dekormålades på 1300-talet och målades om sent 1400-tal. På 1300-talet eller tidigt 1400-tal slogs valv som bemålades i långhuset.

Under medeltiden byggdes vapenhus som senare revs vid södra och norra ingången, det byggdes en förlängning av långhuset mot väster, eventuellt med höjd, ”tornet”.

På korets norra sida byggdes kring 1630 en sakristia.

1783 förlängdes kyrkan mot väster till nuvarande längd och det gamla vapenhuset eller det så kallade tornet revs.

Den stora befolkningsökningen under 1700-talet gjorde att kyrkan behövde utvidgas. 1822 byggdes ett tvärskepp mot norr ritat av S. Enander och sakristian revs. 1854 tillkom ett torn ritat av J.P. Berglund. Året efter revs klockstapeln av trä på kyrkogården. Hela taklaget över långhuset byggdes om 1856 då taket täcktes med kopparplåt. Tidigare låg tegel och blyplåt som taktäckning.

1869 gjordes en större renovering. Golvet fylldes upp i nivå med nykyrkan och nytt tegelgolv lades. Putsen i gamla kyrkans valv höggs ner, nya kapitäl och listverk gjordes och valven putsades om. Nya gjutjärnsfönster sattes in i kyrkan. Tornet kläddes med järnplåt. I slutet av 1800-talet installerades en orgel och orgelläktare byggdes. Då fick kyrkan också en kamin.

Nästa genomgripande renovering och ombyggnad skedde 1951-52 efter Eiler Græbes ritningar. Golvet sänktes till medeltida nivå, ny trappa gjordes i vapenhuset, nytt tegelgolv lades i långhuset, kalksten i koret och trägolv i bänkraderna. En medeltida predikstol hittades när golvet grävdes ut. Kalkmålningarna togs fram och valven reparerades. Tvärskeppet byggdes om och sakristia, vapenhus och trapprum inreddes. Ett nytt östfönster i absiden ersatte en dörr och två fönster sattes igen. Alla innerdörrar byttes ut och snickerierna fick ny färgsättning. Bänkarna byggdes om. Västra porten breddades och portalerna putsades om. En ursprunglig sydportal upptäcktes. En stavplanka från den föregående träkyrkan hittades.

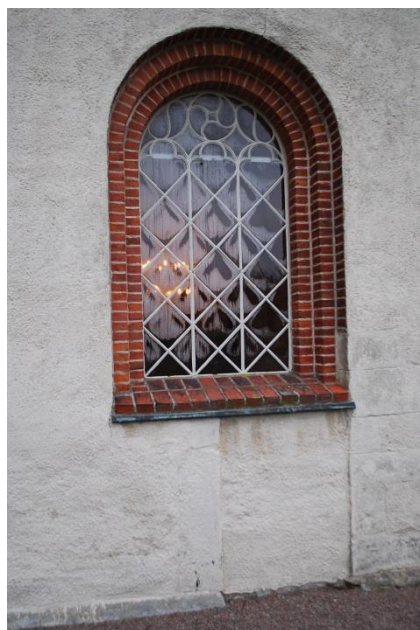
1999 genomfördes exteriör och interiör renovering med bla lagning av torntak, omputsning och målning av väggar, bänkar och snickerier.

Kyrkans taklag är av fur och av tämligen sent datum. Tvärskeppets takstolar är antagligen från 1822 när det byggdes. Korets takstolar är nya från 1972 och långhusets från 1856. Tornets taklag är samtida med när det byggdes 1854 men reparerat på 1950-talet då det var angripet av husbock.

Exteriör

Tornet och tvärskeppet från väster.

Gjutjärnsfönster och rester av tidigare portal.

Kyrkobyggnaden består idag av ett långhus med smalare och lägre kor och absid i öster, ett torn i väster och ett tvärskepp mot norr.

Samtliga fasader är spritputsade och vitkalkade med slätputs på gesimser och portalomfattningar. Fönsteromfattningarna är av oputsat rött tegel

Skalmurarna i de romanska delarna är byggda av grovhuggen sandsten/gråsten med hörnkedjor av sandstenskvader. Sockeln är av huggen sandsten och bara övre kanten syns eftersom marknivån höjts mycket jämfört med medeltida nivå. En höjdskillnad i sockeln visar var långhuset har förlängts.

Takgesimsen är av utkragande tegelskift och därmed sekundär. Absiden har ursprunglig taklist av huggen sandsten.

Tvärskeppets murar är troligtvis av gråsten med inslag av tegel, sockeln är hög och utbuktande, murad av sten, putsad och kalkvittad.

Tornets skalmurar är av kluvna stenar med inslag av huggen sandsten i hörnstenarna på bottenvåningen, eventuellt återanvända från det gamla långhusets västra hörn.

Omfattningarna är murade med tegel. Tornet har en takgesims och en gördelgesims i nivå med långhusets takgesims. Mot väster har tornet en utskjutande prydnadsgavel med kyrkans huvudentré. Gaveln består av två murpelare som bär en arkitrav och en trekantsgavel i vilken det finns en rund inskriptionsplatta med året 1783. Plattan har flyttats dit från ursprunglig västgavel, stenen är äldre än tornet. Portalens utseende är från 1950-talet då öppningen breddades. Dörren av ek är klädd med profilerad träpanel i rombiskt mönster.

Nordportalen på tvärskeppet består av ett rusticerande murparti som bär en arkitrav och en svart inskriftstavla. Portalen är samtida med tvärskeppet. Dörren är en pardörr med ljusblåmålad träpanel och sitter i en raksluten muröppning med två språng. En äldre ursprunglig sydportal finns delvis bevarad, vid långhusets andra fönster mot öster.

Kyrkans fönster sitter i enhetliga rundbågiga muröppningar med omfattningar av rött tegel i två språng. Fönsterbänkarna är av tegel. Järnbågarna är indelade med spröjs i diagonalt mönster och virvelformat masverk och har enkelglas. Dessutom finns ett litet rundbågigt fönster i absiden, ett lunettformat fönster i tvärskeppet och två rundfönster i tornet.

Långhus, kor och korsarm har sadeltak, absiden har ett halvrunt kägeltak. Taket på samtliga delar utom torn är belagt med dubbelfalsad kopparplåt. Tornet har ett firsidigt huvtak täckt med svartmålad stålplåt och överst en lanternin med krönikors. Takavvattningen är av koppar.

Tornets västportal

Tvärskeppets nordportal

Interiör

Från kyrkans huvudentré i väster leder en kalkstenstrappa med sex steg ner till vapenhuset. Två handledare av U-formad slipad kalksten är inmurade i väggen. Golvet är av röd och grå kalksten, taket är ett tegelmurat tunnvalv. Väggarna är putsade och vitmålade. Två dörrar leder till elcentralen och trappan till tornet. I vapenhuset förvaras en stavplanka som tillhört den föregående stavkyrkan. Samtliga innerdörrar i kyrkan har fyra speglar och enhetliga dörrhandtag och härrör från ombyggnaden på 1950-talet.

Entrén till långhuset är genom en pardörr. Långhuset består av det romanska långhuset med två travéer med kryssvalv och den förlängda västdelen med ett tunnvalv. Kryssvalven är i gotisk, spetsbågig stil och slagna i tegel. Valvribborna är rundade. Gördelbågarna mellan valvtravéerna i långhuset är rundbågiga, övriga gördel- och sköldbågar är spetsbågiga. De utgår från pilastrar med kragband. Bänkkvarteren, på ömse sidor om mittgången, är slutna och står på brädgolv, övrigt golv är rött tegelgolv lagt på flatan.

Predikstolen står på sydsidan, dopfunten på norrsidan. Dopfunten är placerad på återanvända golvplattor från 1500-talet. Under predikstolen finns rester av ett medeltida sidoaltare. Koret ligger tre steg högre än långhuset. Trappan och golvet är belagt med slipade kalkstensplattor. I korväggen finns tre små murnischer och en grund nisch som markerar en igensatt ingång till den rivna sakristian. Väggarna är putsade och kalkmålade. Absiden har golv och väggar lika koret.

Kyrkan har kalkmålningar från olika perioder. Äldst är de i absiden och i korets triumfbåge från 1200-talet. I absidens hjälmvalv med Majestas Domini motiv är Kristus målad sittande på en regnbåge inom en mandorla (mandelformad gloria). Han har omgivits av evangelistsymboler, kvar finns Markuslejonet och Matteusängelen. På norrsidan av absiden finns fragment av två kvinnogestalter. Målningarna har målats över och fyllts i vid olika tidsperioder.

I korvalvet finns målningar från 1300-talet av Snårestadsgruppen. Det bevarade är bladornamentik i hjässpunkterna. Vid 1400-talets slut målades korvalvet på nytt av Lilla Harriegruppen. I valvkapporna visas scener ur Skapelseberättelsen. De fyra valvkapporna visar skapandet av himlakropparna, skapandet av växter och djur, skapandet av Eva och instiftandet av äktenskapet.

Genom två rundbågiga valvöppningar nås tvärskeppet som har högre golvhöjd och förbinds med en trappa med kalkstenssteg. I tvärskeppet finns orgelpodium, plats för stolar för kören och kyrkans gamla altaruppsats, sakristia och ett förrum med ingång till vinden. En barriär skiljer orgelpodiet från långhuset. Runt orgeln ligger brädgolv, övrigt golv är av tegel lika långhuset. Väggarna är putsade och målade och taket av obehandlade furubrädor. I sakristian finns altare, skrivbord och skåp.

Från en spiraltrappa i vapenhuset nås tornets andra våning där man ser vapenhusets tunnvalv ovanifrån. En rak trappa leder till klockvåningen med klockstolen.

Ytterligare en trappa leder upp till en lucka till lanterninen.

Långhuset mot öster och altaret.

Långhuset mot väster.

*Figurmålning i valvkapporna föreställande delar av Skapelseberättelsen från 1400-talets slut av Lilla Harriegruppen
Bladmotiv i valvhjässan målade av Snårestadsverkstaden på 1300-talet.*

Inredning och inventarier

Altaret från 1953 är ritat av Eiler Græbe, murat av rött tegel i munkförband med sockel och altarskiva av huggen sandsten.

Sidoaltaret från 1953 är ritat av Eiler Græbe. Altaret har två pelare av rött murat tegel i sidorna, däremellan ståndare av stående murtegel med mellanrum. Sågad kalksten ligger som altarskiva på vilken kyrkans gamla altarpopsats står.

Sidoaltare av tygklädda träskivor i sakristia

Altarpopsatsen är målad av Claus Gierstsson troligtvis 1694, delvis övermålad 1832. Den övre delen består av tre målningar åtskilda av räfflade kolonnetter. Bilderna föreställer Jesus i örtagården, Jesus på korset och uppståndelsen. Den nedre delen består av tre fält med inskriptioner. Till altarpopsatsen hör en förgylld strålsol med hebreiska tecken för Jahve, från 1753 av målare Weller. Strålsolen sitter nu över västingången. Altarpopsatsen står i tvärskeppet.

Altarringen från 1953 är ritat av Eiler Græbe och består av smidesverk med mönster av voluter mellan ståndare. Överliggare och botten är av ek. Knäfallet är skinnklätt.

Dopfunten av okänd mästare från 1100-talets slut är av övedssandsten. Foten är timglasformad med en repstav i mittpartiet. Cuppan är rundad. Dopfunten har antagligen varit sönderslagen och blivit lagad.

Predikstolen från 1600-talet är målad av Claus Giertsson 1694 och ommålad av Weller 1744. 1954 och 1994 konserverades färgerna. Ursprunglig färg finns troligtvis inte kvar. En ny fot och golv tillverkades 1748. Korgens sidor har skulpterade figurer föreställande evangelistererna i rundbågiga fält omgivna av blommor, blad och fåglar. Sidorna delas i hörnen av snidade kvinnofigurer som bär kapital. Kvinnorna personifierar dygdena. Under evangelister och kvinnofigurer finns postament med guldskrift med namn inskrivna, som Justicia, Charitas, Prudentia och Spes. Överliggaren till korgen är ett svart inskriftsfält dekorerat med olika friser. Stilen är renässans med dragning till barock.

Bänkinredningen är troligtvis från 1860-talet. Bänkarna blev ombyggda och ommålade 1953 av Eiler Græbe. Sido-, bakstycken och dörrar är bibehållna. Bänkarna renoverades 1999 då påspikade masonitskivor på dörrspeglarna togs bort. Bänkarna är slutna med marmoreringsmålade spegeldörrar. Inredningen är grönbeige med ockrafärgad överliggare. Ryggstöden har speglar målade i gulbeige. Sittdynor finns.

Orgeln från 1977 är tillverkad av Mårtenssons Orgelfabrik. Den är helmekanisk med 14 stämmor fördelade på två manualer och pedalverk.

Orgelfasaden är från 1886 av Ludvig Peterson. Fasaden är uppbyggd av synliga pipor med ett spetsigt mittparti flankerat av två halvrunda former av pipor och lägre pipor vid sidorna. Vid sidorna finns två snidade trästolpar. Horisontellt över piporna finns ett dekorerat band av trä med sicksackmönster som har bårder av treklövermönster i över och underkant.

Klockorna. Lillklockan av malm från 1688 blev omgjuten 1811 av klockgjutare Lars Olsson. Klockan är dekorerad med öglebård och palmettfriser. Storklockan av malm från 1487 med inskrift av gemena bokstäver.

Absidmålning från 1200-talet.

Predikstol från 1600-talet.

Dopfont från 1100-talet står på golv från 1500-tal.

Storklocka från 1487.

Orgel.

Gamla altaruppsatsen.

Övrigt.

Gravsten av mörk kalksten tillhörande kyrkoherden Östman och hans hustru, placerad i korgolvet. Paret Östman finns även avbildade på två målningar på orgelpodiet.

Altarkrucifix av trä från 1400-talets slut. Lidande Kristus med törnekrona och fastsatt med tre spik på ett latinskt kors.

Stavplanka från en föregående träkyrka. Plankan är från en 200 årig ek som fälldes 1061, daterad med dendrokronologisk metod. Den hittades ovanför korvalvet 1952. Plankan finns i vapenhuset.

Kyrkogården

Före 1800-talet hade kyrkogården antagligen en enkel karaktär utan gravindelning och planteringar. En trädrad planterades dock redan på 1700-talet. De äldsta delarna av kyrkogården ligger närmast kyrkan.

Under 1800 och 1900-talet har kyrkogården utvidgats ett flertal gånger. 1832 utvidgades den mot norr. 1852 brann byn och prästgården. Prästgården byggdes upp på nytt ställe söder om kyrkogården och 1861 användes den gamla prästgårdsmarken till att utvidga kyrkogården mot väster. De gamla murarna revs 1863 och nya byggdes upp. 1881 utvidgades kyrkogården mot öster och dess yta fördubblades. Murar runt den utvidgade delen byggdes 1887 och kyrkstugan uppfördes.

1930 utvidgades kyrkogården med ett vinkelrätt område mot nordväst fram till byvägen. Den planerades som park och var avsatt som krigskyrkogård under andra världskriget men behövde inte användas.

1964 grässåddes den östra delen av kyrkogården och all gravindelning, plantering och

gångar togs bort därför att man önskade lättare skötsel.

Kyrkogården har en långsträckt utformning i öst-västlig riktning med kyrkan i mitten och omgärdas av en gråstensmur avtäckt med stora stenblock och en krans av stora oxel-, lind- och kastanjeträd. Kyrkogårdens huvudentré i öster från en parkering går genom ett portvalv i kyrkstugan. Det finns även grindar i murade grindpelare med pyramidformade krön i norr och söder. Mot söder leder grinden till prästgården som numera är privat. En grind från byvägen går till kyrkogårdsparken. Från kyrkstugan leder en singelgång kantad med pelarklippta avenbokar till kyrkan.

Kyrkogårdens äldsta delar runt kyrkan har traditionell indelning med buxbomskantade gravar och singelgångar. Här finns flera äldre gravstenar. Några få gravar har steninramning eller järnstaket. Kyrkogårdens största träd är en ask med en diameter på en meter. Enligt kyrkovaktmästaren säger sägnen att stammen växt runt ett kors.

En liten del närmast kyrkan i nordvästra delen är gräsbevuxen. Kyrkans östra del är helt gräsbevuxen sedan 1964 och gravstenarna står i gräs utan indelning, planteringar eller gångar. Kyrkogårdens nyare västra del har indelning med buxbomskantade gravar, singelgångar och många kant- och rygghäckar av bok. Denna del har fler låga breda gravstenar. I sydvästra hörnet ligger minneslunden, en gräsmatta med en mandelformad plantering med en sten med inskription. Kyrkogårdsparken utan gravar är en gräsmatta med buskplantering längs kanterna.

Gravstenarna tillhör till övervägande del lantbrukare, men det finns även yrken som husägare, rusthållare, trädgårdsmästare, toffelmakare, skomakare, målare, kompositör och lasarettsläkare.

Kyrkogården närmast kyrkan från nordöst.

Kyrkstugan med port och östra delen av kyrkogården.

Byggnader på kyrkogården

Kyrkstugan ligger längst i öster vid parkeringen. Huset byggdes 1887 och har tidigare varit kommunalrum och småskola. 1969 inreddes bårum och porten genom huset togs upp igen efter att ha varit lärarinnebostad en period, ombyggnaden ritades av

Eiler Græbe. Nu finns här förråd och samlingsrum med pentry. Huset är av gult tegel med rusticerande hörn och rött tegeltak. En port i ett förhöjt mittparti i huset leder in till kyrkogården.

I nordöstra hörnet ligger en liten tegelbyggnad med eternittak som tidigare var stall och nu inrymmer kyrkogårdskontor, toalett och förråd.

Kulturhistorisk karaktärisering för Norrvidinge kyrkoanläggning

Norrvidinge kyrkoanläggning ligger i ett jordbrukslandskap som varit bebyggt sen förhistorisk tid, med många fornlämningar i trakten. Ett stort järnåldersgravfält finns nordost om kyrkan. Byns utsträckning idag är förmodligen samma som under medeltiden. Dagens by med gatehus och skola visar delvis hur byn kan ha sett ut vid 1800-talets slut.

Kyrkogården är omgiven av trädkrans och murar. Området närmast kyrkan har gravindelning med buxbom och singelgångar. Östra delen är från 1800-talets utvidgning och hade tidigare traditionell indelning av gravarna men grässåddes på 1960-talet. Den nyare västra delen med rygghäckar och kanthäckar i bok visar ideal från 1930-talet. Minneslunden avspeglar senare tiders begravnings seder. Den stora asken är ett betydelsefullt vårdträd genom sin ålder och storlek.

Den befintliga kyrkans äldsta romanska delar är från 1100-talet. Den föregicks av en stavkyrka från 1000-talet vilket ger en lång kontinuitet och högt traditionsvärde. Stavplankan från 1000-talet som förvaras i vapenhuset är en synlig rest från den föregående kyrkan och är byggnadshistoriskt värdefull.

Kyrkan visar många olika tidslager i sina byggnadsdelar. 1100-talet med den lägre romanska delen med markerade hörnkedjor i muren, spår av tidigare portaler och absidens sandstensgesims har byggnadshistoriskt värde. 1800-talets tillbyggnad av tvärskepp och torn är i en nyklassicerande stil synligt främst i portalerna.

Gjutjärnsfönstren från 1869 med orginalbågar i röda tegelomfattningar i både den romanska och tillbyggda 1800-talsdelen är ett framträdande drag i kyrkan. Fönstren är tidstypiska, har hög autenticitet och byggnadshistoriskt värde. Enkelglas ger dessutom nära kontakt mellan ute och inne.

Tornet med huv och lanternin är tidstypiskt och var rekommenderat av Överintendentämbetet. Tornhuven har förebilder i barockarkitekturen.

Kalkmålningarna från 1200-talet i absiden är värdefulla, det är ganska sällsynt med

sparade målningar från denna tid och de har kulturhistoriskt värde. De visar ett typiskt romanskt motiv med Kristus i mandorla.

I korets valvkappor finns detaljerat bildmåleri framställande skapelseberättelsen av Lilla Harriegruppen. Hår och skägg är detaljerat målat och kläderna är draperade. Perspektivet i beskrivningen av skapandet av djur och växter har likheter med franskflamländskt måleri vid 1400-talet. Träd, skog och djur är målat i miniatyr i jämförelse med figurerna. Målningarna i kor och absid är från tre olika århundraden och har konstnärligt värde.

Dopfunten är medeltida men saknar större utsmyckningar och är lagad. Altarkrucifixet från 1400-talet och storklockan från 1487 har kulturhistoriskt värde genom sin ålder. Många klockor smältes ner när klockskatten infördes 1531 men klockan i Norrvidinge klarade sig.

Kyrkans interiör präglas av Græbes ombyggnad där han genom sänkningen av golvet ville återföra kyrkan till tidigare tidslager. Renoveringen 1951 av Eiler Græbe är en av väldigt många kyrkorenoveringar han gjorde. Samma år renoverade han Saxtorps kyrka. Græbes renoveringar brukar innehålla inredning av korsarmen, nya tegelgolv, omritning av bänkarna och nya färgsättningar. Norrvidinges ombyggnad är genomgripande och präglas av hantverksskunnande. Med dagens restaureringsideal där alla stilperioder sparas är den dock något hårdhänt. Det är positivt att fönstren inte blev utbytta vid renoveringen.

Rekommendationer

- Framtida arbeten på kyrkan bör göras med ursprungliga material och tekniker.
- Kyrkans kalkmålningar ska behandlas med stor varsamhet. Beskriv gärna innehållet i de figurativa bilderna från skapelseberättelsen i en broschyr.
- De medeltida murarna ska behandlas med varsamhet, absidens takgesims av sandsten ska förbli oputsad.
- Den äldre kyrkogårdens struktur med rätvinkliga kvarter, utformade med buxbomsinramningar, grusgravar och grusgångar, bör bevaras som en kontrast till de omgjorda östra gräsbesådda delarna och den modernare västra delen. Den gräsbevuxna delen intill kyrkans nordvästra hörn bör omvandlas till singel. Viktiga för upplevelsen av kyrkogården är allén mot entrén, trädkransen, murar och kant- och rygghäckarna av bok. Den stora asken är ett betydelsefullt vårdträd.

Skydd m.m.

Kyrkan och kyrkogården skyddas som kyrkligt kulturminne enligt 4 kap. kulturminneslagen. Kyrkan och kyrkotomten ligger inom registrerad fornlämning Norrvidinge 14:1. Fornlämningen utgör Norrvidinge gamla bytomt och skyddas enligt 2 kap. kulturminneslagen.

Kyrkan ligger inom riksintresse för kulturmiljövården Norrvidinge-Södervidinge M32 och riksintresse för naturvård V Karaby-Dagstorps backar-Dagstorps mosse. Norrvidinge är utsett som särskilt värdefull kulturmiljö av länsstyrelsen.

Källor och litteratur

Sockenkyrkorna – kulturarv och bebyggelsehistoria, Riksantikvarieämbetet, 2008

Skåne, Landskapets kyrkor, red. Markus Dahlberg, Riksantikvarieämbetet, (utkast) opublicerad 2012

Underhållsplan Norrvidinge kyrka, 2008-11-06 Wikerstål arkitekter AB, Helsingborg

Norrvidinge kyrkogård, Vård och underhållsplan, 2012. Regionmuseet Kristianstad

<http://www.fmis.raa.se/cocoon/fornsok/search.html> hämtad 2014-11-27

https://etjanster.lantmateriet.se/historiskakartor/s/show.html?archive=REG&showmap=true&searchType=v&nbOfImages=69&sd_base=lm12&sd_ktun=00033q03&mdat=1294620336 hämtad 2014-11-27

Intervju med representanter från Svalövbygdens pastorat, möte 2014-03-17

Övriga uppgifter

Denna rapport, en kulturhistorisk karakteristik och bedömning av Norrvidinge kyrka Rönnebergs kontrakt, har upprättats av:

Kristina Simonsson, Arkitekt SAR/MSA, (rapportförfattare), JAIS arkitekter AB

Karl Johan Holmberg (handläggare och granskare), Arkitekt SAR/MSA, Certifierad sakkunnig avseende kulturvården

JAIS arkitekter AB

Sundstorget 3, 251 21 Helsingborg

042-14 92 30, www.jais.se

Karakteriseringen har gjorts efter samråd med referensgrupp utsedd av Lunds stift.

Inventeringsdatum: 2014-12-01

Färdigställd rapport: 2014-xx-xx

Norrvidinge kyrka - Byggnadsbeskrivning

Stomme:	Murverk - Natursten Murverk-Tegel
Fasadmaterial:	Puts – spritputs Puts –slätputs Tegel
Fasadkulör:	Vit Röd
Takform:	Kägeltak Sadeltak - med dubbla fall Huv Lanternin
Taktäckningsmaterial:	Plåt - Koppar Plåt - förzinkad
Byggnadsdel:	Absid - öster, rundad Kor Långhus Torn - väster Korsarm - norr